

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 110/11
Люксембург, 13 октомври 2011 г.

Решение по дело C-439/09
Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS/Président de l'Autorité de la
Concurrence и др.

Клауза от договор за селективна дистрибуция, с която на дистрибуторите на дружеството Pierre Fabre Dermo-Cosmétique се забранява да продават неговите продукти чрез интернет, представлява ограничение на конкуренцията с оглед на целта, освен ако тази клауза не е обективно обоснована

Такава забрана не може да се ползва от групово освобождаване, но при определени условия би могла да се ползва от индивидуално освобождаване

Член 101 ДФЕС забранява споразуменията, които имат за своя цел или резултат ограничаването на конкуренцията. Член 101, параграф 3 ДФЕС предвижда, че при определени условия на споразуменията, които подобряват разпространението на стоките или допринасят за развитието на икономическия прогрес, може да се предостави индивидуално освобождаване. Освен това различни регламенти предвиждат, че определени категории споразумения могат да се ползват от групово освобождаване. Един от тези регламенти — регламентът относно груповото освобождаване на вертикалните споразумения¹ — предвижда такова освобождаване за споразуменията за дистрибуция, които отговарят на определени условия. Този регламент обаче съдържа списък на споразумения, които не могат да се ползват от групово освобождаване.

Pierre Fabre Dermo-Cosmétique („PFDC“) е едно от дружествата, принадлежащи към групата Pierre Fabre. То има за дейност производството и търговското предлагане на козметични продукти и продукти за лична хигиена и разполага с няколко дъщерни дружества, сред които по-специално са лабораториите Klorane, Ducray, Galenic и Avène, чиито козметични продукти и продукти за лична хигиена се продават — под тези марки и в по-голямата си част с посредничеството на фармацевти — на френския, както и на европейския пазар.

Разглежданите продукти не попадат в категорията на лекарствата и поради това остават извън монопола на фармацевтите, предвиден от френското законодателство. Договорите за дистрибуция на тези продукти във връзка с марките „Klorane“, „Ducray“, „Galenic“ и „Avène“ уточняват обаче, че продажбите следва да се извършват изключително в реален търговски обект и в присъствието на квалифициран фармацевт, като по този начин на практика ограничават всякаква форма на продажба чрез интернет.

През октомври 2008 г. вследствие на разследване френският Орган по конкуренцията решава, че поради наложената de facto забрана за всякаква продажба чрез интернет споразуменията за дистрибуция на PFDC представляват антиконкурентни споразумения, противоречащи както на френското законодателство, така и на правото на конкуренцията на Европейския съюз. Всъщност Органът по конкуренцията приема, че забраната да се продава чрез интернет непременно има за цел ограничаване на конкуренцията и не може да се ползва от групово освобождаване. Освен това посоченият орган решава, че тези споразумения не могат да се ползват и от индивидуално освобождаване.

¹ Регламент (ЕО) № 2790/1999 на Комисията от 22 декември 1999 година за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора за категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 336, 1999 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 66).

PFDC подава жалба срещу това решение пред Cour d'appel de Paris (Франция), който отправя до Съда запитване дали обща и абсолютна забрана да се продава чрез интернет представлява ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“, дали такова споразумение може да се ползва от групово освобождаване и дали когато груповото освобождаване е неприложимо, това споразумение може да се ползва от индивидуално освобождаване по силата на член 101, параграф 3 ДФЕС.

С днешното си решение Съдът напомня, че за да се прецени дали договорна клауза съдържа ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“, следва да се разгледат съдържанието на клаузата, целите, които тя се стреми да постигне, както и икономическият и правен контекст, в който тя се вписва.

Що се отнася до споразуменията, които представляват селективна дистрибуторска система, Съдът вече е посочил, че те задължително оказват влияние на конкуренцията в рамките на общия пазар. **При липса на обективна обосновка** такива споразумения следва да се считат за „ограничения с оглед на целта“. При все това дадена селективна дистрибуторска система се намира в съответствие с правото на Съюза, стига търговците на дребно да се избират въз основа на обективни качествени критерии, които са определени по еднакъв начин за всички потенциални търговци на дребно и не се прилагат по дискриминационен начин, свойствата на разглеждания продукт да налагат такава мрежа за дистрибуция, за да се запази неговото качество и да се осигури надлежната му употреба, и на последно място определените критерии да не отиват отвъд това, което е необходимо.

След като напомня, че **от компетентност на запитващата юрисдикция е да провери дали договорна клауза, която de facto забранява всички форми на продажба чрез интернет, може да се обоснове от законосъобразна цел, Съдът предоставя на запитващата юрисдикция с тази цел насоки за тълкуване на правото на Съюза**, за да ѝ позволи да се произнесе.

При това положение Съдът подчертава, че с оглед на свободите на движение той не приема доводите относно необходимостта да се предоставя индивидуално насочен съвет на клиента и да се осигурява неговата защита срещу неправилно използване на продукти, както Съдът вече е отбелязал в рамките на продажбата на лекарствени продукти, които не са отпускани по лекарско предписание², и на контактни лещи³, за да се обоснове забрана за продажба чрез интернет. Също така Съдът приема, че необходимостта от запазване на престижния имидж на продуктите на PFDC не би могла да представлява законосъобразна цел за ограничаване на конкуренцията.

Що се отнася до възможността договорът за селективна дистрибуция да се ползва от групово освобождаване, Съдът напомня, че това освобождаване не се прилага към вертикалните споразумения, които имат за предмет ограничаването на активните или пасивните продажби на крайните потребители от страна на членовете на селективна дистрибуторска система, функциониращи на етапа на търговия на дребно. Договорна клауза, която обаче de facto забранява интернет като способ за търговско предлагане, най-малкото има за цел да ограничи пасивните продажби на крайните потребители, желаещи да правят покупки чрез интернет и намиращи се извън физическата зона, в която живее потенциалната клиентела на даден член на селективната дистрибуторска система. Следователно груповото освобождаване не се прилага към този договор.

За сметка на това такъв договор може на индивидуално основание да се ползва от приложимостта на правното изключение по член 101, параграф 3 ДФЕС, ако запитващата юрисдикция констатира, че предвидените от тази разпоредба условия са налице.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на

² Решение на Съда от 11 декември 2003 г. по дело Deutscher Apothekerverband (вж. [CP 113/03](#)).

³ Решение на Съда от 2 декември 2010 г. по дело Ker-Optika (вж. [CP 117/10](#)).

правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708